

Dosarul nr. 2ra-279/19

Prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (judecător Gh. Bîrnaz)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători A. Pahopol, V. Negru și A. Bostan)

DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursurile declarate de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii, a comisionului bancar, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a dobânzii, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a creditului bancar și a taxei de stat,

împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, și s-a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău,

împotriva încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins demersul depus de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, de aplicare a prescripției extinctive în privința acțiunii înaintate de BC „Moldindconbank“ SA,

și împotriva deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă parțial cererea depusă de BC „Moldindconbank“ SA privind emiterea deciziei suplimentare și a fost emisă o decizie suplimentară la decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 aprilie 2013, BC „Moldindconbank“ SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 950 000 lei, a dobânzii în sumă de 960 031, 37 lei, a comisionului bancar în sumă de 93 611, 5 lei, a dobânzii

suplimentare pentru neplata la scadență a dobânzii în sumă de 1 481 287, 55 lei, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a creditului bancar în sumă de 2 595 720 lei și a taxei de stat în sumă de 50 000 lei (f.d. 2-4, vol. I).

În motivarea acțiunii, reclamanta BC „Moldindconbank“ SA a relatat că în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, i-a acordat „Samotlor-Gaz“ SRL un credit bancar în sumă totală de 2 000 000 lei, cu termenul final de rambursare la data de 12 septembrie 2008.

Reclamanta a susținut că la 12 septembrie 2008, a încheiat cu „Samotlor-Gaz“ SRL acordul adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, prin care termenul de rambursare a creditului bancar în sumă de 950 000 lei a fost prelungit până la data de 12 septembrie 2009.

Reclamanta a indicat că în scopul garantării executării de către „Samotlor-Gaz“ SRL a obligațiilor asumate în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, la 29 mai 2007, BC „Moldindconbank“ SA a încheiat cu Marian Panfilii contractul de fidejusiune f/n, prin care Marian Panfilii s-a obligat să garanteze executarea de către „Samotlor-Gaz“ SRL a obligațiilor asumate în baza contractului de credit nominalizat, și anume a obligațiilor de rambursare a creditului bancar și de achitare a dobânzilor și a plăților aferente.

Reclamanta a afirmat că „Samotlor-Gaz“ SRL nu-și onorează obligațiile asumate prin contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, încălcând flagrant condițiile acestui contract.

Astfel, reclamanta a declarat că a expediat în adresa „Samotlor-Gaz“ SRL notificarea nr. 15-1935/8022 din 22 decembrie 2008, prin care a comunicat că la data de 22 decembrie 2008, datoria restantă conform contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, constituia suma de 1 390 506, 53 lei.

La fel, reclamanta a menționat că prin notificarea nr. 15-1935/8022 din 22 decembrie 2008, i-a acordat „Samotlor-Gaz“ SRL un termen suplimentar de 15 zile pentru stingerea datoriei, iar în cazul neachitării datoriei și-a asumat dreptul de a valorifica creanțele pe cale judiciară.

Totodată, reclamanta a evidențiat că reclamația nr. 15-1935/8022 din 22 decembrie 2008 a fost expediată și în adresa debitorilor gajști Valeriu Bulgac și Nina Bulgac, cât și în adresa fidejursorului Marian Panfilii, propunându-le achitarea benevolă a datoriei restante.

În continuare, reclamanta a notat că la data de 21 martie 2013 datoria restantă și neachitată a „Samotlor-Gaz“ SRL, în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, era în sumă totală de 6 080 650, 42 lei, fiind alcătuită din suma de 950 000 lei cu titlu de datorie de bază, suma de 960 031, 37 lei cu titlu de dobândă, suma de 93 611, 5 lei cu titlu de comision bancar, suma de 1 481 287, 55 lei cu titlu de dobândă suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii și suma de 2 595 720 lei cu titlu de dobândă suplimentară pentru neplata la scadență a creditului bancar.

În drept, reclamanta a făcut trimitere la art. 8, 514, 666 alin. (1) și 1156 din Codul civil.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău,

a fost admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei bancare, în temeiul contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, al acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și al contractului de fidejusiune f/n din 29 mai 2007. S-a încasat în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii, datoria bancară în sumă totală de 6 080 650, 42 lei, conform contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și contractului de fidejusiune f/n din 29 mai 2007, precum și taxa de stat în sumă de 50 000 lei (f.d. 129-130, vol. I).

La 23 martie 2015, Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a declarat apel împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău. Totodată, apelantul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău (f.d. 52-53, vol. I).

Prin încheierea din 03 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea depusă de apelantul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, cu privire la repunerea în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău. S-a restituit cererea de apel depusă de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău. (f.d. 85-89, vol. I).

La 11 iulie 2015, Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a depus, prin intermediul oficiului poștal, cerere de recurs împotriva încheierii din 03 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 93-95, vol. I).

Prin decizia din 28 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, s-a casat încheierea din 03 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău la etapa primirii cererii de apel depuse de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău (f.d. 110-116, vol. I).

Prin încheierea din 02 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost repus apelantul Marian Panfilii în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău (f.d. 125-127, vol. I).

Prin decizia din 08 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, și s-a casat hotărârea din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău. S-a emis o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei. S-a încasat în beneficiul lui

Marian Panfilii, din contul BC „Moldindconbank“ SA, taxa de stat în sumă de 7 000 lei. S-a încasat în beneficiul statului, din contul BC „Moldindconbank“ SA, taxa de stat în sumă de 11 750 lei. (f.d. 200-205, vol. I).

La 08 august 2016, BC „Moldindconbank“ SA a declarat recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 2-7, vol. II).

Prin decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de BC „Moldindconbank“ SA și s-a casat decizia din 08 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău. S-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată. (f.d. 44-51, vol. II).

La 16 februarie 2018, apelantul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a depus demers de aplicare a prescripției extinctive în privința acțiunii înaintate de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei bancare (f.d. 1, vol. III).

Tot la 16 februarie 2018, apelantul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a depus demers privind încetarea procesului civil la cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei bancare (f.d. 2, vol. III).

Prin încheierea protocolară din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins demersul depus de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, de aplicare a prescripției extinctive în privința acțiunii înaintate de BC „Moldindconbank“ SA, din motiv că excepția de tardivitate urmează a fi formulată în primă instanță, în cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare (f.d. 46-47, vol. III).

Prin decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, și s-a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău (f.d. 49-63, vol. III).

La 24 octombrie 2018, BC „Moldindconbank“ SA a depus cerere de emitere a unei decizii suplimentare, și anume cu privire la încasarea în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii, a datoriei în sumă de 10 385 038, 41 lei (f.d. 68-69, vol. III).

Prin încheierea din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de BC „Moldindconbank“ SA cu privire la emiterea deciziei suplimentare (f.d. 80-84, vol. III).

La 03 decembrie 2018, Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a declarat recurs împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a încheierilor protocolare ale Curții de Apel Chișinău prin care au fost respinse demersurile apelantului Marian Panfilii cu privire la aplicarea prescripției extinctive și încetarea procesului, precum și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei bancare, sau, după caz, să fie încetat procesul în temeiul art. 265 lit. b) din Codul de

procedură civilă. Totodată, recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a solicitat examinarea recursului cu participarea părților în proces. (f.d. 87-93, vol. III).

În motivarea recursului, recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a susținut că în prima instanță, cauza a fost judecată în absența sa, nefiindu-i comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Recurentul a specificat că prin decizia din 28 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, s-a constatat că Marian Panfilii, fiind parte în proces, nu a fost citat la judecarea cauzei în primă instanță, nu a fost prezent la ședințele de judecată în primă instanță și nu a primit dispozitivul hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău.

Recurentul a precizat că în avizul de primire nr. DS2068054909, anexat la materialele cauzei, la care a făcut trimitere instanța de apel, în calitate de destinatar este indicat Marin Panfile, cu toate că numele recurentului este Panfilii.

Recurentul a menționat că Marin Panfile, care a semnat avizul de primire nr. DS2068054909, nu este parte în proces și nici nu are domiciliu comun cu recurentul.

Aici, recurentul a mai indicat că locuiește în XXXXX, după cum rezultă din certificatul eliberat de Primăria s. Boșcana, r. Criuleni, și este angajat la „TV-SAT” SRL, pe când înștiințările primei instanțe au fost expediate în s. Jevreni, r. Criuleni, și doar instanța de apel i-a expedit înștiințarea la adresa corectă, și anume în YYYYYY.

Astfel, recurentul consideră că instanța de apel, contrar prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a ignorat constatările din decizia din 28 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, care se circumscriu temeiurilor de declarare a apelului de la art. 388 alin. (1) lit. b) și d) din Codul de procedură civilă.

În continuare, recurentul a reliefat că instanța de apel, contrar prevederilor art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, în particular – asupra constatării rezilierii contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 înainte de termenul indicat în acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, care este de până la 12 septembrie 2009.

Recurentul a susținut că la pct. 9.2 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, este prevăzut că în cazul rezilierii contractului de credit, BC „Moldindconbank” SA suspendă imediat utilizarea creditului cu acordarea debitorului „Samotlor-Gaz” SRL a unui termen de 15 zile pentru restituirea sumelor utilizate și a plăților aferente.

În această ordine de idei, recurentul a declarat că din momentul rezilierii contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și al adresării BC „Moldindconbank” SA în instanța de judecată la data de 11 iunie 2009, precum și după pronunțarea hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, din 18 decembrie 2009, nu exista temei juridic pentru a continua calcularea dobânzilor

aferente și a dobânzilor la scadență.

De asemenea, recurentul a afirmat că instanța de apel nu a administrat în calitate de probă reclamația nr. 14-3/420-4348 din 02 iunie 2009, adresată debitorului „Samotlor-Gaz“ SRL, în care BC „Moldindconbank“ SA a indicat că în cazul neachitării în termen de trei zile a datoriilor existente în sumă totală de 366 418, 46 lei, aceasta va declara creditul scadent anticipat și va depune cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea în mod solidar, din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii, a datoriei totale în sumă de 1 102 034, 9 lei.

În context, recurentul a specificat că la 12 iunie 2009, BC „Moldindconbank“ SA a reziliat contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și s-a adresat în instanța de judecată, solicitând încasarea datoriei totale în sumă de 1 102 034, 9 lei, compuse din corpul creditului bancar în sumă de 950 000 lei, dobânda în sumă de 88 634, 11 lei, dobânda suplimentară în sumă de 59 613, 89 lei și comisionul de administrare în sumă de 3 786, 9 lei.

Recurentul a relevat că instanța de apel nu a aplicat art. 1242 alin. (2) din Codul civil, care prevede că rezilierea contractului suspendă imediat utilizarea creditului, însă creditorul va acorda debitorului un termen de cel puțin 15 zile pentru restituirea sumelor utilizate și a sumelor aferente.

Recurentul a relatat că suma pe care „Samotlor-Gaz“ SRL urma să o primească în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, era de 2 000 000 lei, iar conform pct. 1, 4.1 și 4. 2 din acest contract, creditul bancar urma să fie acordat sub formă de linie de creditare în tranșe, în dependență de plafonul acoperirii creditului cu garanții.

Recurentul a subliniat că după cum rezultă din calculele desfășurate prezentate de BC „Moldindconbank“ SA, prima tranșă de credit a fost acordată la 15 septembrie 2006, în sumă de 1 400 000 lei cu dobânda de 19, 5% anual și cu achitarea comisionului în sumă de 45 250 lei, iar trimestrial – 5 250 lei.

Recurentul a mai indicat că la 15 septembrie 2006, contrar pct. 10.1 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, care prevede achitarea comisionului până la data primei debursări din mijloacele proprii ale debitorului „Samotlor-Gaz“ SRL, BC „Moldindconbank“ SA l-a obligat să achite suma de 30 625 lei cu titlu de comision din prima tranșă a creditului bancar în sumă de 1 400 000 lei, soldul fiind de 14 625 lei.

În această conjunctură, recurentul a notat că la 15 decembrie 2006, BC „Moldindconbank“ SA a calculat comisionul în sumă de 5 250 lei pentru al doilea semestru, soldul devenind de 19 875 lei, ceea ce înseamnă că din suma comisionului de 30 625 lei, percepută de BC „Moldindconbank“ SA, debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL a achitat anticipat dobânzi în sumă de 23 186, 3 lei, inclusiv până la data de 03 ianuarie 2007, ceea ce contravine pct. 7.1 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006.

Recurentul a indicat că la 20 decembrie 2006, debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL a achitat comisionul în sumă de 2 625 lei, iar la 03 ianuarie 2007, a stins integral datoria referitoare la creditul bancar în sumă de 1 400 000 lei și încă o dată a achitat dobânda calculată în sumă de 23 186, 3 lei.

Recurentul a invocat că următoarea tranșă a creditului bancar a fost acordată la 12 ianuarie 2007 în sumă de 882 411 lei, după care – în sumă de 53 095, 53 lei, corpul creditului bancar fiind astfel în sumă de 935 506, 53 lei.

Recurentul a menționat că la 19 ianuarie 2007, BC „Moldindconbank“ SA a acordat tranșa în sumă de 400 000 lei, corpul creditului bancar fiind în sumă de 1 335 506, 53 lei, iar la 25 ianuarie 2007, BC „Moldindconbank“ SA a acordat tranșa în sumă de 25 000 lei, corpul creditului bancar fiind în sumă de 1 360 506, 53 lei.

Recurentul a arătat că la 26 ianuarie 2007, debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL a achitat suma de 25 000 lei și i s-a acordat suma de 10 000 lei, corpul creditului bancar fiind în sumă de 1 345 506, 53 lei.

Recurentul a evidențiat că a fost stinsă datoria debitorului „Samotlor-Gaz“ SRL ce ține de corpul creditului bancar, cu toate că la 26 ianuarie 2007 erau alte datorii, și anume: comisionul în sumă de 13 650 lei, dobânda aferentă în sumă de 8 330, 91 lei și dobânda suplimentară ca penalitate în sumă de 270 lei, ceea ce contravine pct. 7 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006.

Recurentul a declarat că la 29 ianuarie 2007, debitorului „Samotlor-Gaz“ SRL i s-a acordat suma de 45 000 lei, corpul creditului bancar fiind în sumă de 1 390 506, 53 lei.

În context, recurentul a observat că la data de 02 februarie 2007, datoriile ce țin de dobândă au fost în sumă de 14 273, 87 lei, iar debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL a achitat suma de 11 252, 96 lei, după care, la 06 februarie 2007, a achitat suma de 1 567, 68 lei, iar la 07 februarie 2007 – suma de 1 453, 23 lei, achitând astfel integral datoria ce ține de dobândă.

De asemenea, recurentul a indicat că la 16 februarie 2008, debitorul „Samotlor-Gaz“ a rambursat creditul bancar în sumă de 350 000 lei, soldul creditului bancar fiind de 1 040 506, 53 lei, iar la 13 septembrie 2008, a achitat suma de 2 506, 53 lei, soldul creditului bancar fiind de 1 038 000 lei.

În aceeași conjunctură, recurentul a invocat că în scopul rambursării creditului bancar restant, la 27 iunie 2008, debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL a achitat suma de 10 000 lei, la 25 iulie 2008 – suma de 60 000 lei, iar la 11 august 2008 – suma de 18 000 lei, corpul creditului bancar fiind în sumă de 950 000 lei.

În acest mod, recurentul a relevat că din analiza descifrărilor contului de creditare rezultă că deja la data de 29 ianuarie 2007, după acordarea tranșei în sumă de 45 000 lei, BC „Moldindconbank“ SA a reziliat contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006.

Recurentul a subliniat că începând cu data de 03 ianuarie 2007, când „Samotlor-Gaz“ SRL a rambursat integral corpul creditului bancar în sumă de 1 400 000 lei, și până la data de 29 ianuarie 2007, BC „Moldindconbank“ SA i-a acordat „Samotlor-Gaz“ SRL creditul bancar în sumă de doar 1 390 506, 53 lei, adică mai puțin decât angajamentul asumat de BC „Moldindconbank“ SA de a acorda suma de 2 000 000 lei până la 12 septembrie 2008, limita maximă nefiind acoperită cu suma de 609 493, 47 lei, ceea ce a și dus la incapacitatea de plată a debitorului „Samotlor-Gaz“ SRL.

Astfel, recurentul opinează că în contradicție cu pct. 9.1 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, BC „Moldindconbank“ SA a stopat creditarea fără a preaviza debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a aplicat pct. 17 din Regulamentul cu privire la clasificarea activelor și angajamentelor condiționale, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație a Băncii Naționale a Moldovei nr. 231 din 27 octombrie 2011, și nici nu s-a expus asupra necesității aplicării acestui act normativ, motiv inclus în cererea de apel împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău.

Recurentul a arătat că în temeiul pct. 17 din Regulamentul cu privire la clasificarea activelor și angajamentelor condiționale, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație a Băncii Naționale a Moldovei nr. 231 din 27 octombrie 2011, BC „Moldindconbank“ SA era obligată să considere ca fiind compromis creditul bancar acordat debitorului „Samotlor-Gaz“ SRL, din care motiv din momentul rezilierii contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și al acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, al adresării BC „Moldindconbank“ SA în instanța de judecată la data de 11 iunie 2009, precum și după pronunțarea hotărârii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, din 18 decembrie 2009, nu exista temei juridic pentru a continua calcularea dobânzii aferente creditului bancar.

Recurentul a specificat că începând cu data adresării BC „Moldindconbank“ SA în instanța de judecată cu cerința privind încasarea datoriei în sumă de 1 102 034, 9 lei, care reflecta situația din data de 12 iunie 2009, și până la 18 august 2009, data pronunțării primei hotărâri a instanței de fond, BC „Moldindconbank“ SA nu a majorat quantumul respectivei pretenții, circumstanță pe care instanța de apel de asemenea a ignorat-o.

Recurentul consideră că instanța de apel ilegal și neîntemeiat a luat în considerare nota informativă a calculelor prezentată de BC „Moldindconbank“ SA, deoarece calcularea dobânzii și altor plăți în sumă de 10 385 038, 41 lei pentru perioada 12 iunie 2009 – 03 aprilie 2017, este lipsită de temei juridic, cu atât mai mult că la judecarea cauzei în ordine de apel, a fost expusă poziția privind inadmisibilitatea anexării calculelor la dosar, acestea fiind în contradicție cu prevederile art. 372 alin. (1) din Codul de procedură civilă și neîncadrându-se în prevederile art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Totodată, recurentul a accentuat că pe parcursul examinării prezentei cauze în prima instanță, și anume în perioada 17 aprilie 2013 – 12 noiembrie 2014, reclamanta BC „Moldindconbank“ SA nu și-a modificat cerințele în conformitate cu art. 60 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Mai mult, recurentul a specificat că reclamanta BC „Moldindconbank“ SA nu și-a modificat cerințele nici după comercializarea bunului imobil transmis în posesia reclamantei, care a avut loc la 22 iulie 2014.

În continuare, recurentul a afirmat că instanța de apel nu a aplicat prevederile Codului civil care stipulează achitarea datoriilor creditoriale din suma primită după comercializarea bunului ipotecat, ce a fost înstrăinat până la

pronunțarea hotărârii instanței de fond.

Recurentul a menționat că după cum a fost indicat în decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, la rejudecarea cauzei instanța de apel urma să verifice cuantumul datoriei nestinse de către „Samotlor-Gaz“ SRL față de BC „Moldindconbank“ SA, în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și a acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008.

Aici, recurentul a susținut că după rezilierea contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, BC „Moldindconbank“ SA s-a adresat în instanța de judecată, solicitând încasarea datoriei totale în sumă de 1 102 034, 9 lei, compuse din corpul creditului bancar în sumă de 950 000 lei, dobânda în sumă de 88 634, 11 lei, dobânda suplimentară în sumă de 59 613, 89 lei și comisionul de administrare în sumă de 3 786, 9 lei.

Recurentul a mai indicat că la 20 ianuarie 2009, BC „Moldindconbank“ SA a refuzat să încaseze datoriile nominalizate și a solicitat permisiunea de executare a dreptului la ipotecă în condițiile art. 34 și 36 din Legea nr. 142 din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă, deoarece bunurile imobile ipotecate în favoarea BC „Moldindconbank“ SA, și anume casa de locuit și terenul aferent de pe ZZZZZ, au fost evaluate la suma de 1 560 218 lei, adică la o sumă mai mare decât cea solicitată anterior de BC „Moldindconbank“ SA pe cale judecătorească.

Recurentul a evidențiat că anume suma respectivă a fost oglindită în motivarea hotărârii din 18 decembrie 2009 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, iar BC „Moldindconbank“ SA și-a modificat cerințele și a solicitat transmiterea bunurilor ipotecate în propria posesie, fiind eliberat un titlu executoriu privind transmiterea bunurilor a căror valoare depășește creanțele BC „Moldindconbank“ SA cu suma de 458 183, 1 lei.

Recurentul a invocat că în atare circumstanțe, sunt aplicabile art. 491 alin. (1) și 493 alin. (5) din Codul civil, pe care însă instanța de apel nu le-a aplicat.

În aceeași conjunctură, recurentul a declarat că în vederea executării hotărârii din 18 decembrie 2009 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, bunurile ipotecate au fost transmise în posesia BC „Moldindconbank“ SA conform procesului-verbal întocmit de executorul judecătoresc la data de 22 noiembrie 2011, dar au fost comercializate abia la data de 22 iulie 2014, ceea ce semnifică, că mai mult de doi ani și opt luni, dreptul de proprietate al debitorului a fost încălcat, acesta riscând comercializarea bunurilor în valoare de 1 560 218 lei pentru stingerea datoriei în sumă de 1 102 034, 9 lei.

Respectiv, recurentul consideră că în situația în care la momentul pronunțării hotărârii primei instanțe, BC „Moldindconbank“ SA și-a asigurat satisfacerea creanței inclusiv prin încasarea diferenței de 458 183, 1 lei dintre suma datoriilor și valoarea bunurilor ipotecate, iar ulterior a târăgănat procesul de vindere a bunurilor ipotecate, este ilegal și inoportun de a calcula dobânda.

Cu referirea la aplicabilitatea art. 493 alin. (5) din Codul civil, poziție exprimată și în decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, recurentul a relevat că instanța de apel urma să verifice în ce mod a fost stinsă datoria „Samotlor-Gaz“ SRL față de BC „Moldindconbank“ SA drept urmare a

vânzării bunurilor ipotecate.

Astfel, recurentul a reiterat că luând în considerare art. 491 alin. (1) și 493 alin. (5) din Codul civil, cât și faptul că la data comercializării bunurilor ipotecate, datoria pretinsă de BC „Moldindconbank“ SA și confirmată prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, era în sumă de 1 102 034, 9 lei, mijloacele bănești parvenite ca efect al comercializării bunurilor ipotecate, și anume suma de 905 010 lei, urma a fi îndreptată spre stingerea parțială a datoriei nominalizate.

Astfel, recurentul a susținut că soldul datoriei era în sumă de 197 034, 9 lei, aceasta urmând a fi achitată din contul mijloacelor bănești și altor bunuri ale „Samotlor-Gaz“ SRL, or art. 493 alin. (5) din Codul civil prevede în mod expres că, creanța nestinsă din realizarea bunului gajat este o creanță neprivilegiată.

De asemenea, recurentul consideră că în situația în care BC „Moldindconbank“ SA a refuzat să încaseze datoria în sumă de 1 102 034, 9 lei, modificându-și acțiunea prin luarea în posesie a bunurilor ipotecate în sumă de 1 560 218 lei, BC „Moldindconbank“ SA avea posibilitatea să se adreseze în instanța de judecată cu cerința separată privind încasarea sumei de 197 034, 9 lei.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale enunțate și de cuantumul datoriei restante în sumă de 197 034, 9 lei, dar nici nu a diferențiat suma de 905 010 lei, plătită la comercializarea bunurilor ipotecate, din creanțele a căror stingere BC „Moldindconbank“ SA neîntemeiat a solicitat-o la 17 aprilie 2013, prin depunerea cererii de chemare în judecată.

Recurentul a mai indicat că instanța de apel nu a aplicat art. 642 alin. (1) și 643 alin. (4) din Codul civil, pe care urma să le aplice, or după cum rezultă din ordinele de plată din 22 iulie 2014 în sumă de 555 010 lei și din 23 iulie 2014 în sumă de 350 000 lei, obligațiile debitorului „Samotlor-Gaz“ SRL au fost stinse până la pronunțarea hotărârii contestate.

Recurentul a evidențiat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat corect clauzele contractului de fidejusiune f/n din 29 mai 2007.

Recurentul a afirmat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivului indicat în cererea de apel ce ține de eliberarea fidejursorului Marian Panfilii de răspundere solidară cu debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL, or conform art. 1153 alin. (1) din Codul civil, fidejursorul răspunde în toate cazurile doar până la suma maximă menționată în contractul de fidejusiune, adică în speță – până la suma datorată de „Samotlor-Gaz“ SRL la 11 septembrie 2008, având în vedere că la 12 septembrie 2008, a fost încheiat acordul adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006.

Recurentul a specificat că după cum rezultă din calculele prezentate de BC „Moldindconbank“ SA, la data de 11 septembrie 2008, „Samotlor-Gaz“ SRL înregistra o datorie față de BC „Moldindconbank“ SA în sumă totală de 978 658, 34 lei, compusă din datoria de bază în sumă de 950 000 lei, dobânda suplimentară în sumă de 2 106, 34 lei și comisionul bancar în sumă de 26 552 lei.

Recurentul a relevat că potrivit pct. 2 lit. c) din contractul de fidejusiune f/n din 29 mai 2007, urma să achite datoria enunțată în termen de 5 zile de la data primirii înștiințării, în acord cu prevederile Codului civil.

Recurentul a precizat că nu a fost informat despre încheierea acordului adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, ceea ce înseamnă că acest acord nu îi este opozabil în sensul garantării executării de către „Samotlor-Gaz“ SRL a obligațiilor modificate prin efectul acordului, argument ignorat de către instanța de apel.

În această ordine de idei, recurentul a accentuat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 1152 alin. (4) din Codul civil, care stipulează că obligația fidejursorului nu se majorează, după preluarea fidejusiunii, prin actele juridice făcute de debitorul principal.

Mai mult, recurentul a declarat că în contradicție cu art. 1155 alin. (1) și 1160 alin. (1) din Codul civil, precum și cu pct. 2 lit. c) din contractul de fidejusiune f/n din 29 mai 2007, BC „Moldindconbank“ SA nu l-a informat despre neexecutarea obligațiilor „Samotlor-Gaz“ SRL.

Recurentul a reiterat că acordul adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 a fost încheiat fără consimțământul său în calitate de fidejutor, ceea ce face aplicabile prevederile art. 1167 alin. (2) din Codul civil, care stipulează în mod expres că fidejusiunea încetează în cazul modificării, fără acordul fidejursorului, a obligației garantate când această modificare atrage mărirea răspunderii sau alte consecințe nefavorabile pentru fidejutor, circumstanță ignorată de către instanța de apel.

Totodată, recurentul a subliniat că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 1170 alin. (2) din Codul civil, deși BC „Moldindconbank“ SA nu a înaintat acțiune față de fidejutorul Marian Panfilii cu privire la încasarea corpului creditului bancar în sumă de 950 000 lei în termen de un an de la scadența obligațiilor „Samotlor-Gaz“ SRL, adică până la 11 septembrie 2009, când fidejusiunea a încetat.

În continuare, recurentul a evidențiat că instanța de apel neîntemeiat a respins demersul privind încetarea procesului în temeiul art. 265 lit. b) din Codul de procedură civilă, deoarece ulterior comercializării bunurilor ipotocate, BC „Moldindconbank“ SA s-a mai adresat o dată în instanța de judecată cu pretenția privind încasarea datoriei, de data aceasta, a datoriei în sumă totală de 6 080 650, 42 lei.

Recurentul consideră că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că BC „Moldindconbank“ SA nu a renunțat la pretenția privind încasarea datoriei ce rezultă din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, ci și-a modificat cerințele prin solicitarea transmiterii în posesie a bunurilor ipotocate.

Aici, recurentul a observat că din moment ce BC „Moldindconbank“ SA a renunțat la pretenția privind încasarea datoriei ce rezultă din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, prima instanță urma să înceteze procesul ori să refuze în partea încasării sumelor bănești solicitate.

Astfel, recurentul opinează că aplicarea incorectă de către prima instanță a legislației procesuale a creat pentru BC „Moldindconbank“ SA posibilitatea de a depune o nouă cerere de chemare în judecată privind aceleași pretenții de încasarea datoriei rezultate din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006.

Mai mult, recurentul a invocat că instanța de apel urma să emită o încheiere prin care să se pronunțe asupra demersului privind încetarea procesului.

În continuare, recurentul a susținut că instanța de apel incorect a aplicat prevederile art. 276 din Codul civil.

Recurentul a menționat că această normă legală ar fi fost aplicabilă doar dacă BC „Moldindconbank“ SA nu s-ar fi adresat în instanța de judecată cu solicitarea de încasare a datoriei bancare, pe când în speță, la 16 iunie 2009, BC „Moldindconbank“ SA a depus o astfel de cerere de chemare în judecată, realizându-și dreptul de a încasa sumele bănești datorate, iar la 17 aprilie 2013, s-a adresat din nou în instanța de judecată, solicitând inclusiv încasarea datoriilor apărute până la data de 16 iunie 2009.

Recurentul a mai invocat că după ce BC „Moldindconbank“ SA și-a modificat cerințele și a luat în posesie bunurile ipotecate, aceasta ar fi fost în drept să înainteze o acțiune privind încasarea sumei de 1 102 034, 9 lei până la data de 13 septembrie 2012, adică timp de trei ani după încheierea acordului adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, dar s-a adresat în instanța de judecată abia la 17 aprilie 2013.

Recurentul a arătat că deși instanța de apel a conchis că prescripția în privința BC „Moldindconbank“ SA a fost suspendată de drept până la data comercializării bunurilor ipotecate, și anume în perioada 18 decembrie 2009 – 22 iulie 2014, o asemenea concluzie este contradictorie, deoarece BC „Moldindconbank“ SA nu s-a adresat în instanța de judecată după data de 22 iulie 2014, ci până la această dată, și anume la 17 aprilie 2013.

Mai mult, recurentul consideră că fiind lipsit de posibilitatea de a prezenta probe în instanța de judecată, inclusiv de a demonstra că în privința aceluiași cerințe ale BC „Moldindconbank“ SA a fost pronunțată o altă hotărâre judecătorească, deja executată, i s-a îngădit dreptul de acces la justiție, prevăzut la art. 6 alin. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

La 19 februarie 2019, intimata BC „Moldindconbank“ SA a depus, prin intermediul oficiului poștal, referință la cererea de recurs depusă de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 127-131; 134, vol. III).

La 26 februarie 2019, intimata „Samotlor-Gaz“ SRL, reprezentată de avocatul Gheorghe Mihailov, a depus referință la recursul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia în sensul formulat (f.d. 140-141, vol. III).

La 26 februarie 2019, Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a depus cerere de recurs suplimentar împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 03 iulie 2018 a

Curții de Apel Chișinău, menținându-și solicitările anterioare (f.d. 135-137, vol. III).

În motivarea cererii de recurs suplimentar, recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a susținut că în cererea de apel a invocat contradicția existentă între partea motivată a hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, și dispozitivul acesteia, dar instanța de apel, contrar art. 373 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu a dat un răspuns la argumentul respectiv.

Recurentul a relevat că suma de 905 010 lei, pe care BC „Moldindconbank“ SA a obținut-o ca urmare a comercializării bunurilor ipotecate la data de 22 iulie 2014, adică până la data pronunțării hotărârii primei instanțe, urma a fi exclusă din suma totală a datoriei pretinse de 6 080 650, 42 lei, însă BC „Moldindconbank“ SA nu a micșorat quantumul pretenției privind încasarea datoriei.

Recurentul a evidențiat că nu este clar de ce instanța de apel a ajuns la concluzia de a menține hotărârea primei instanțe, în condițiile în care în decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a indicat că la rejudecarea cauzei, instanța de apel urma să verifice quantumul datoriei nestinse de către „Samotlor-Gaz“ SRL față de BC „Moldindconbank“ SA, în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și a acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, inclusiv prin prisma comercializării bunurilor ipotecate.

În continuare, recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a expus asupra rezilierii acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008.

Recurentul a mai reliefat că instanța de apel a considerat că pct. 7.3 și 7.4 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 urmăresc scopul de a determina creditorul să continue procedura de recuperare a datoriei, astfel încât debitorul datorează nu doar suma de 89 610 lei, restantă după vânzarea bunurilor ipotecate, ci și dobânzile pentru sumele indicate de BC „Moldindconbank“ SA în cererea de chemare în judecată din 11 iunie 2009, pentru perioada de până la vânzarea bunurilor ipotecate, cât și pentru perioada ulterioară, și anume până la achitarea integrală a datoriei.

Astfel, recurentul a invocat că instanța de apel a considerat a fi aplicabile prevederile art. 619, 602 alin. (1)-(2), 610 și 668 alin. (1)-(2) din Codul civil.

Recurentul a afirmat că nu a cercetat pct. 9 și 10.17 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, care sunt contradictorii, prin prisma art. 712 și 716 din Codul civil, luând în considerare că orice clauză contractuală trebuie să corespundă criteriilor de accesibilitate, previzibilitate și claritate, ceea ce i-ar permite consumatorului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, consecințele acestei conduite.

Recurentul a semnalat că în contradicție cu aceste rigori, instanța de apel a conchis că la pct. 7.3 și 7.4 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, pe care BC „Moldindconbank“ SA le-a formulat de o manieră ambiguă, sunt indicate penalități conform art. 624 din Codul civil, iar recurentul consideră că la aceste clauze contractuale sunt indicate dobânzi suplimentare

conform art. 619 din Codul civil.

Așadar, recurentul opinează că instanța de apel a ignorat prevederile art. 732 din Codul civil, în conformitate cu care neclaritățile din condițiile contractuale standard se interpretează în defavoarea părții care le-a formulat, iar în caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligația și în defavoarea celui care a stipulat-o, dar în toate cazurile, contractul se interpretează în favoarea aderentului sau a consumatorului.

Recurentul a susținut că în situația în care prin cererea de chemare în judecată BC „Moldindconbank“ SA solicită încasarea penalității în temeiul art. 624 și 625 din Codul civil, iar la pct. 7.3 și 7.4 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 operează cu sintagma „dobânzi suplimentare“, se confirmă starea de confuzie produsă de aceste clauze contractuale, cu atât mai mult că instanțele de judecată au avut viziuni diferite la acest subiect.

Recurentul a invocat și nulitatea absolută a pct. 7.3 și 7.4 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006.

La 26 februarie 2019, intimata „Samotlor-Gaz“ SRL, reprezentată de avocatul Gheorghe Mihailov, a depus referință la recursul suplimentar declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului în sensul formulat (f.d. 140-141, vol. III).

La 18 martie 2019, intimata BC „Moldindconbank“ SA a depus referință la cererea de recurs suplimentar depusă de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând respingerea recursului și menținerea deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 156-158, vol. III).

Prin încheierea din 13 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat admisibil recursul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 145-146, vol. III).

La 18 martie 2019, BC „Moldindconbank“ SA a declarat recurs împotriva încheierii din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei decizii suplimentare cu privire la încasarea în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii, a datoriei în sumă de 10 385 038, 41 lei (f.d. 147-149, vol. III).

Prin decizia din 10 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de BC „Moldindconbank“ SA. S-a casat încheierea din 11 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare în instanța de apel, pentru examinarea cererii de emitere a unei decizii suplimentare (f.d. 189-194, vol. III).

Prin decizia suplimentară din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost

admisă parțial cererea depusă de BC „Moldindconbank“ SA privind emiterea deciziei suplimentare la decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău. A fost emisă o decizie suplimentară la decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău. S-a încasat în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și al lui Marian Panfilii, suma de 51 851, 1 lei cu titlu de dobândă contractuală pentru perioada 12 noiembrie 2014 – 10 aprilie 2017 și suma de 35 768, 6 lei cu titlu de comision de deservire pentru perioada 12 noiembrie 2014 – 10 aprilie 2017. În rest, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de BC „Moldindconbank“ SA privind emiterea deciziei suplimentare (f.d. 225-234, vol. III).

La 07 septembrie 2019, Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a declarat, prin intermediul oficiului poștal, recurs împotriva deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă ca tardivă și neîntemeiată cererea depusă de BC „Moldindconbank“ SA privind emiterea deciziei suplimentare la decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău. Totodată, recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a solicitat examinarea recursului cu participarea părților în proces (f.d. 245-248; 250, vol. III).

În motivarea recursului, recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a susținut că cererea BC „Moldindconbank“ SA privind emiterea deciziei suplimentare la decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău este în contradicție cu prevederile art. 60 alin. (2) în coroborare cu art. 56 alin. (1) din Codul de procedură civilă, deoarece BC „Moldindconbank“ SA urma să solicite sumele în cauză prin cerere separată, și nicidecum prin referința depusă la data de 12 aprilie 2018.

Recurentul a indicat că cerințele suplimentare ale BC „Moldindconbank“ SA, bazate pe calculul din nota informativă, sunt neîntemeiate, dar și prescrise, atât la situația din 22 iulie 2014, data vinderii bunului ipotecat, cât și la situația din 24 iulie 2014.

Recurentul a declarat că după adoptarea hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, BC „Moldindconbank“ SA nu mai este în drept să pretindă la dobânzi apărute ulterior, deoarece în perioada 12 aprilie 2013 – 12 noiembrie 2014, aceasta nu a înaintat cerințe privind majorarea dobânzilor în termenul prevăzut la art. 372 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Recurentul a afirmat că la baza emiterii deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, neîntemeiat au fost luate în calcul 2 zile suplimentare, și anume ziua de 11 noiembrie 2014, când hotărârea judecătorească încă nu a fost pronunțată, și ziua de 12 noiembrie 2014, data pronunțării hotărârii judecătorești.

Recurentul a evidențiat că instanța de apel nu a aplicat prevederile legii materiale ce guvernează contractele de fidejusiune.

De asemenea, recurentul a relevat că instanța de apel nu a aplicat pct. 17 din Regulamentul cu privire la clasificarea activelor și angajamentelor condiționale,

aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație a Băncii Naționale a Moldovei nr. 231 din 27 octombrie 2011, și nici nu s-a expus asupra necesității aplicării acestui act normativ, motiv inclus în cererea de apel împotriva hotărârii din 12 noiembrie 2014 a Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău.

Recurentul a arătat că în temeiul pct. 17 din Regulamentul cu privire la clasificarea activelor și angajamentelor condiționale, aprobat prin Hotărârea Consiliului de administrație a Băncii Naționale a Moldovei nr. 231 din 27 octombrie 2011, BC „Moldindconbank“ SA era obligată să considere ca fiind compromis creditul bancar acordat debitorului „Samotlor-Gaz“ SRL, din care motiv din momentul rezilierii contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și al acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, al adresării BC „Moldindconbank“ SA în instanța de judecată la data de 11 iunie 2009, precum și după pronunțarea hotărârii Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, din 18 decembrie 2009, nu exista temei juridic pentru a continua calcularea dobânzii aferente creditului bancar.

La 11 septembrie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților BC „Moldindconbank“ SA și „Samotlor-Gaz“ SRL copia cererii de recurs depuse de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 251, vol. III).

La 20 septembrie 2019, intimata BC „Moldindconbank“ SA a depus referință la recursul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând respingerea acestuia și menținerea deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 1-3, vol. IV).

Intimata „Samotlor-Gaz“ SRL nu și-a valorificat dreptul de a depune referință la recursul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 09 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat admisibil recursul declarat de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, împotriva deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 17, vol. IV).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

În fișa de însoțire nr. 9916 din 09 octombrie 2018 este indicat că, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în adresa recurentului Marian Panfilii la data de 09 octombrie 2018 (f.d. 64, vol. III).

Însă, la materialele dosarului nu este anexat avizul de primire de către recurentul Marian Panfilii a copiei deciziei integrale din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Totuși, recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a anexat la cererea de recurs copia plicului în care i-a fost expediată copia deciziei

integrale din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, din care rezultă că, de fapt, Curtea de Apel Chișinău i-a expediat-o la data de 12 octombrie 2018 (f.d. 102, vol. III).

Astfel, Colegiul consideră că recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, care a declarat recursul împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău la data de 03 decembrie 2018, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În altă ordine de idei, Colegiul constată că în fișa de însoțire nr. 7992 din 19 iulie 2019 este indicat că, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău în adresa recurentului Marian Panfilii la data de 19 iulie 2019 (f.d. 235, vol. III).

Însă, la materialele dosarului nu este anexat avizul de primire de către recurentul Marian Panfilii a copiei deciziei integrale suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Totuși, recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a anexat la cererea de recurs copia plicului în care i-a fost expediată copia deciziei integrale suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, din care rezultă că, de fapt, Curtea de Apel Chișinău i-a expediat-o la data de 23 iulie 2019 (f.d. 249, vol. III).

Astfel, Colegiul consideră că recurentul Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, care a declarat recursul împotriva deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău la data de 07 septembrie 2019, s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Verificând decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursurilor declarate de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, casarea deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, precum și trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, pentru motivele ce se succed.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Cu referire la cererea recurentului Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, privind examinarea recursurilor împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de

Apel Chișinău în ședință publică cu înștiințarea participanților la proces, Colegiul reține următoarele.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Astfel, la examinarea recursului în Secțiunea a 2-a, invitarea participanților la proces se impune doar în cazul în care se constată necesitatea expunerii de către aceștia asupra problemelor de legalitate invocate în cererea de recurs.

În speță, Colegiul nu reține circumstanțe care ar dicta necesitatea audierii participanților la proces.

De altfel, examinarea cauzei în ordine de recurs în lipsa participanților la proces nu poate fi calificată ca o limitare a dreptului de apărare și a dreptului de acces la justiție, în condițiile în care participanții la proces beneficiază de un ansamblu de pârghii legale întru realizarea drepturilor lor.

În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că modul de aplicare a art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale pentru procedurile în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Atunci când a avut loc o ședință publică în primă instanță, lipsa unei astfel de ședințe poate fi justificată la faza căii de atac de caracteristicile speciale ale procedurilor în cauză, ținând cont de natura sistemului căilor de atac naționale, de scopul competențelor instanțelor ierarhic superioare și de modul în care interesele reclamantului au fost de fapt prezentate și apărute în fața instanței ierarhic superioare, îndeosebi în lumina naturii chestiunilor care urmează a fi hotărâte de către aceasta.

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, chiar dacă persoanei care a folosit calea de atac nu i s-a dat posibilitatea să prezinte personal probe în fața instanței de recurs. Mai mult, chiar dacă instanța ierarhic superioară are competența deplină de a examina atât chestiuni de drept, cât și de fapt, art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu garantează întotdeauna un drept la o ședință publică sau, dacă o ședință are loc, un drept de a fi prezent personal (hotărârea în cauza *Botten vs Norvegia* din 19 februarie 1996).

Din raționamentele menționate, Colegiul constată că se impune respingerea ca neîntemeiată a cererii depuse de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, cu privire la examinarea recursurilor împotriva deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a încheierii din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a deciziei suplimentare din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău în ședință publică cu înștiințarea participanților la proces.

În continuare, Colegiul notează că în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să

admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele dosarului, Colegiul constată că prin contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, BC „Moldindconbank“ SA i-a acordat „Samotlor-Gaz“ SRL un credit bancar în sumă totală de 2 000 000 lei, cu termenul final de rambursare la data de 12 septembrie 2008 (f.d. 6-10, vol. I).

După cum prevede anexa nr. 1 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, „Samotlor-Gaz“ SRL și-a asumat obligația de a restitui prima rată a creditului bancar în sumă de 350 000 lei la 01 decembrie 2007, a doua rată în sumă de 350 000 lei la 01 martie 2008, a treia rată în sumă de 350 000 lei la 01 iunie 2008 și a patra rată în sumă de 950 000 lei la 12 septembrie 2008 (f.d. 11, vol. I).

În conformitate cu art. 1236 din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, prin contractul de credit bancar, o bancă (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei persoane (debitor) o sumă de bani (credit), iar debitorul se obligă să restituie suma primită și să plătească dobânda și alte sume aferente prevăzute de contract.

Conform art. 1237 alin. (1) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, părțile contractului de credit bancar pot conveni asupra unei dobânzi fixe sau flotante.

Potrivit art. 1238 din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, în afară de dobândă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Creditul bancar, fiind un instrument prin care se efectuează operațiile active și una dintre principalele surse de venit ale băncilor comerciale, este remunerat. În virtutea nomelor legale citate, remunerația pentru creditul bancar acordat se poate exprima sub formă de dobândă, comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului bancar și alte sume convenite de părți.

De asemenea, părțile la un contract de credit bancar pot conveni asupra instituirii unor mijloace de garantare a executării obligațiilor, cum ar fi penalitatea reglementată la art. 624-630 din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței.

În speță, potrivit pct. 6.1 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, creditorul BC „Moldindconbank“ SA și debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL au convenit că rata dobânzii la creditul bancar este flotantă, fiind, la data încheierii acestui contract, în mărime de 19, 5% anual.

Potrivit pct. 10.10 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, „Samotlor-Gaz“ SRL și-a asumat obligația de a-i achita BC „Moldindconbank“ SA un comision în mărime de 2% din suma creditului bancar acordat pentru prestarea serviciilor bancare privind întocmirea contractului de credit și organizarea mecanismului de creditare.

La fel, potrivit pct. 10.11 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, „Samotlor-Gaz“ SRL și-a asumat obligația de a-i achita BC

„Moldindconbank“ SA un comision în mărime de 1, 5% din suma creditului bancar acordat pentru administrarea și monitorizarea creditului bancar.

Pct. 10.15 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 prevede că atât pentru neplata la scadență a sumelor datorate în legătură cu creditul bancar, cât și pentru neplata la scadență a sumelor datorate în legătură cu dobânda, „Samotlor-Gaz“ SRL va plăti BC „Moldindconbank“ SA o dobândă suplimentară în mărime de 0, 2% din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere.

Aici, Colegiul notează că în conformitate cu art. 725 alin. (2) din Codul civil, contractul se interpretează după intenția comună a părților, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizați.

Astfel, deși la pct. 10.15 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 este utilizat termenul de „dobândă suplimentară“, Colegiul conchide acest termen desemnează penalitatea de întârziere, deoarece prin esența sa, clauza contractuală nominalizată conține toate elementele constitutive ale penalității de întârziere.

Conform art. 1243 alin. (1) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, în cazul neexecutării de către debitor la scadență a obligației de restituire a creditului, precum și a obligațiilor de plată a dobânzii și a altor sume aferente, creditorul poate pretinde plata unor penalități de întârziere în modul și în mărimea prevăzute de lege sau de contract.

Art. 624 alin. (1) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței stipulează că clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Așadar, prin finalitățile sale, clauza penală de la pct. 10.15 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 constituie un mijloc valabil de garantare a executării obligațiilor, această funcție manifestându-se prin faptul că îndeamnă debitorul „Samotlor-Gaz“ SRL, sub sancțiunea achitării sumelor stipulate cu titlu de clauză penală, la executarea reală a contractului respectiv.

În continuare, Colegiul reține că prin contractul de ipotecă nr. 6808 din 14 septembrie 2006, încheiat între BC „Moldindconbank“ SA, în calitate de creditor ipotecar, și Valeriu Bulgac și Nina Bulgac, în calitate de debitori ipotecari, în vederea garantării executării de către „Samotlor-Gaz“ SRL a obligațiilor asumate în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, a fost instituită ipoteca asupra terenului pentru construcții cu suprafața de 0, 0794 ha, amplasat pe ZZZZZ, nr. cadastral XXXXX, și asupra casei de locuit individuale cu suprafața de 154, 1 m², nr. cadastral XXXXX.01, situate la aceeași adresă.

În același context, Colegiul constată că prin contractul de fidejusiune din 29 mai 2007, Marian Panfilii și-a asumat obligația să răspundă solidar cu „Samotlor-Gaz“ SRL, în fața BC „Moldindconbank“ SA, pentru onorarea integrală a obligațiilor aferente contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 (f.d. 14-15, vol. I).

La 12 septembrie 2008, BC „Moldindconbank“ SA și „Samotlor-Gaz“ SRL

au încheiat acordul adițional nr. 1 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, prin care pct. 3 din acest contract de credit s-a modificat în sensul prelungirii până la data de 12 septembrie 2009 a termenului de rambursare a creditului bancar în sumă de 950 000 lei (f.d. 12, vol. I).

De asemenea, pct. 6.1 din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 a fost modificat prin stabilirea dobânzii pentru utilizarea creditului bancar în mărime de 24% anual, pct. 10.10 a fost modificat prin stabilirea obligației „Samotlor-Gaz“ SRL de a-i achita BC „Moldindconbank“ SA comisionul în mărime de 3% din suma creditului prelungit pentru prestarea serviciilor bancare privind întocmirea contractului de credit și organizarea mecanismului de creditare, iar pct. 10.11 a fost modificat prin stabilirea obligației „Samotlor-Gaz“ SRL de a-i achita BC „Moldindconbank“ SA comisionul în mărime de 0, 13% lunar din suma creditului bancar acordat pentru administrarea și monitorizarea creditului bancar.

În această ordine de idei, Colegiul deceleză că în conformitate cu art. 1167 alin. (2) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, fidejusiunea încetează în cazul modificării, fără acordul fidejursorului, a obligației garantate când această modificare atrage mărirea răspunderii sau alte consecințe nefavorabile pentru fidejutor.

Norma enunțată reprezintă o garanție în beneficiul fidejursorului. Drept împrejurări când modificarea obligației de bază atrage consecințe negative pentru fidejutor, pot fi creșterea valorii obligației de bază și majorarea sau, după caz, reducerea termenul de executare a acesteia. În ceea ce privește contractele de credit bancar, poate fi temei de încetare a fidejusiunii și situația când se majorează termenul de rambursare a creditului bancar, deși în limitele termenului contractului de fidejusiune, iar schimbările intervenite pe piața valutar-financiară au dus la majorarea sumei dobânzii, și implicit, la mărirea responsabilității fidejursorului.

În speță, Colegiul relevă că instanțele ierarhic inferioare nu au stabilit cu certitudine dacă obligația de bază, și anume obligația „Samotlor-Gaz“ SRL de restituire a corpului creditului bancar și de achitare a plăților aferente, a fost modificată cu acordul fidejursorului Marian Panfilii.

Or, din materialele cauzei, și anume din acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, rezultă că acesta nu a fost semnat și de fidejursorul Marian Panfilii (f.d. 12, vol. I).

Colegiul subliniază dreptul părților de a fi „auzite“, consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost „auzite“. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției (hotărârea în cauza *Hirvisaari v. Finlanda* din 27 septembrie 2001).

Or, datorită de a motiva hotărârea este deseori înțeleasă drept datorită de a soluționa cele mai importante probleme ale cauzei. Dacă instanța nu se pronunță deloc asupra unor chestiuni importante, atunci acest lucru poate conduce de cele

mai multe ori la încălcarea articolului 6 alin. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în sensul suprimării dreptului la un proces echitabil, fiind creată percepția că părțile nu au fost „auzite“.

În această conjunctură, Colegiul observă că una dintre cele mai importante probleme ale cauzei constă în evaluarea faptului dacă modificarea, fără acordul fidejutorului Marian Panfilii, a obligației Samotlor-Gaz“ SRL de restituire a corpului creditului bancar și de achitare a plăților aferente, a atras mărirea răspunderii sau alte consecințe nefavorabile pentru fidejutorul Marian Panfilii. Or, fără soluționarea acestei chestiuni, nu poate fi stabilită nici temeinicia de principiu a pretențiilor înaintate de BC „Moldindconbank“ SA împotriva lui Marian Panfilii, atâta timp cât nu este clar dacă, în temeiul prevederilor art. 1167 alin. (2) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, subzistă sau nu răspunderea acestuia în temeiul contractului de fidejusiune din 29 mai 2007.

Instanțele ierarhic inferioare au omis cu desăvârșire să cerceteze incidența temeiului de încetare a fidejusiunii, prevăzut la art. 1167 alin. (2) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței, chiar dacă Marian Panfilii a invocat acest temei, iar instanța de recurs se află în imposibilitate de a corecta această eroare judiciară, deoarece se impune cercetarea mai amănunțită a acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, inclusiv a efectelor juridice ale acestui contract în raport cu fidejutorul Marian Panfilii, circumstanțe care nu au constituit obiect de examinare la fazele procesuale anterioare, deși trebuiau să constituie.

În continuare, Colegiul relevă că la 12 iunie 2009, BC „Moldindconbank“ SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva Samotlor-Gaz“ SRL, lui Marian Panfilii, Valeriu Bulgac și Ninei Bulgac cu privire la încasarea în mod solidar a datoriei conform contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, și anume a datoriei de bază în sumă de 950 000 lei, a dobânzii în sumă de 88 634, 11 lei, a dobânzii suplimentare în sumă de 59 613, 89 lei și a comisionului de administrare în sumă de 3 786, 9 lei, precum și a taxei de stat în sumă de 33 061, 04 lei (f.d. 59, vol. I).

Ulterior, în cadrul aceluiași proces, BC „Moldindconbank“ SA a depus cerere privind modificarea obiectului acțiunii, solicitând permisiunea de executare a dreptului de ipotecă prin vinderea terenului pentru construcții cu nr. cadastral XXXXX și a casei de locuit individuale cu nr. cadastral XXXXX.01, precum și evacuarea proprietarilor, locatarilor și bunurilor acestora din bunurile imobile nominalizate (f.d. 58, vol. I).

Prin hotărârea din 18 decembrie 2009 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, rămasă irevocabilă, a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank“ SA împotriva Samotlor-Gaz“ SRL, lui Marian Panfilii, Valeriu Bulgac și Ninei Bulgac. S-a permis executarea dreptului de ipotecă prin vinderea de către BC „Moldindconbank“ SA a terenului pentru construcții cu nr. cadastral XXXXX și a casei de locuit individuale cu nr. cadastral XXXXX.01. S-au evacuat proprietarii, locatarii și bunurile acestora din bunurile imobile nominalizate. S-a încasat în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul

Samotlor-Gaz“ SRL, lui Marian Panfilii, Valeriu Bulgac și Ninei Bulgac, suma de 33 061, 04 lei cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d. 63-65, vol. I).

Prima instanță a constatat că la data de 26 mai 2009, datoria totală rezultată din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, a ajuns la suma de 1 102 034, 9 lei.

Aici, Colegiul consideră necesar să menționeze că potrivit art. 3 din Legea nr. 142 din 26 iunie 2008 cu privire la ipotecă în redacția în vigoare la data relevantă speței, ipoteca este acel drept real în al cărui temei creditorul este în drept să ceară satisfacerea creanțelor sale, cu preferință față de ceilalți creditori, inclusiv statul, din valoarea bunurilor imobile depuse în ipotecă, în cazul în care debitorul omite să execute obligațiile garantate cu ipotecă.

Finalitatea pe care BC „Moldindconbank“ SA a urmărit-o în cauza civilă soluționată în mod irevocabil prin hotărârea din 18 decembrie 2009 a Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău, este aceeași ca și finalitatea pe care o urmărește în prezenta cauză civilă, și anume satisfacerea creanței rezultate din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008.

Prin urmare, executarea dreptului de ipotecă este una dintre modalitățile de satisfacere a creanței enunțate, iar Colegiul relevă că instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus în mod cert referitor la argumentul lui Marian Panfilii precum că prin modificarea obiectului primei acțiuni în sensul solicitării doar a executării dreptului de ipotecă, BC „Moldindconbank“ SA a renunțat la satisfacerea creanței prin alte modalități.

Or, BC „Moldindconbank“ SA nu putea să știe cu certitudine dacă prin vinderea bunurilor imobile ipotocate, își va putea satisface în mod integral creanța rezultată din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008.

Mai mult, art. 493 alin. (5) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței stipulează fără echivoc că în cazul în care produsul obținut din vânzarea bunului nu este suficient pentru stingerea creanțelor și acoperirea cheltuielilor creditorului gajist, acesta conservă o creanță neprivilegiată pentru diferența datorată de debitorul său.

După cum rezultă din procesul-verbal de transmitere a bunurilor nr. 045-416/2011, întocmit de executorul judecătoresc Anatolie Chihai, la 22 noiembrie 2011, bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01 au fost transmise în posesia BC „Moldindconbank“ SA (f.d. 190, vol. I).

Prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 5419 din 22 iulie 2014, Nina Bulgac și Valeriu Bulgac, din numele cărora a acționat BC „Moldindconbank“ SA, i-au vândut Tatianeii Macovei bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01 la prețul de 905 010 lei (f.d. 187-189, vol. I).

Așadar, este cert că suma de 905 010 lei, pe care BC „Moldindconbank“ SA a obținut-o din vânzarea bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01, nu este suficientă pentru stingerea creanței rezultate din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, modificat prin acordul adițional nr. 1 din

12 septembrie 2008.

Or, după cum a fost constatat prin hotărârea din 18 decembrie 2009 a Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, deja la data de 26 mai 2009, datoria totală rezultată din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, a ajuns la suma de 1 102 034, 9 lei.

Colegiul evidențiază că la 17 aprilie 2013, BC „Moldindconbank“ SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei de bază în sumă de 950 000 lei, a dobânzii în sumă de 960 031, 37 lei, a comisionului bancar în sumă de 93 611, 5 lei, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a dobânzii în sumă de 1 481 287, 55 lei, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a creditului bancar în sumă de 2 595 720 lei și a taxei de stat în sumă de 50 000 lei (f.d. 2-4, vol. I).

Astfel, BC „Moldindconbank“ SA a pretins că la data de 21 martie 2013, datoria totală rezultată din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, a ajuns la suma de 6 080 650, 42 lei.

Prin hotărârea din 12 noiembrie 2014 a Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei bancare, în temeiul contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, al acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și al contractului de fidejusiune f/n din 29 mai 2007. S-a încasat în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii, datoria bancară în sumă totală de 6 080 650, 42 lei, conform contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, acordului adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008 la contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 și contractului de fidejusiune f/n din 29 mai 2007, precum și taxa de stat în sumă de 50 000 lei (f.d. 129-130, vol. I).

Deci, prima instanță, care a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de BC „Moldindconbank“ SA, s-a bazat pe calculul datoriei bancare la situația din 21 martie 2013, adică fără a se ține cont de suma de 905 010 lei, pe care BC „Moldindconbank“ SA a obținut-o din vânzarea bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5419 din 22 iulie 2014.

Anume din acest motiv, prin decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost indicată necesitatea verificării de către instanța de apel a cuantumului exact al datoriei nestinse față de BC „Moldindconbank“ SA în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, inclusiv prin prisma mijloacelor bănești obținute din vânzarea bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01.

Însă, la noua judecare a cauzei, instanța de apel nu a acordat deplină eficiență concluziei enunțate în decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de

Justiție.

Or, cu toate că instanța de apel a reținut explicația BC „Moldindconbank“ SA privind îndreptarea sumei de 905 010 lei spre stingerea datoriei „Samotlor-Gaz“ SRL rezultate din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, constatând că drept urmare a vânzării bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01, datoria de bază a „Samotlor-Gaz“ SRL s-a redus până la cuantumul de 89 610, 1 lei, instanța de apel a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, prin care s-a încasat în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii, inclusiv datoria de bază în sumă de 950 000 lei.

Mai mult, Colegiul observă că instanța de apel și-a întemeiat soluția pe nota informativă a BC „Moldindconbank“ SA privind rambursarea de către „Samotlor-Gaz“ SRL a datoriilor la situația din 03 aprilie 2017, în care este indicat că la data respectivă, datoria totală a „Samotlor-Gaz“ SRL în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 este în sumă de 10 385 038, 41 lei, fiind constituită din datoria de bază în sumă de 89 610, 1 lei, dobânda în sumă de 1 323 408, 94 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului în sumă de 3 701 172, 68 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii în sumă de 5 117 431, 39 lei și comisionul în sumă de 153 415, 3 lei (f.d. 127, vol. II).

Cu toate acestea, instanța de apel a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, care a fost întemeiată pe un alt calcul al datoriei „Samotlor-Gaz“ SRL în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, și anume pe nota informativă a BC „Moldindconbank“ SA privind rambursarea de către „Samotlor-Gaz“ SRL a datoriilor la situația din 21 martie 2013, în care este indicat că la data respectivă, datoria totală a „Samotlor-Gaz“ SRL în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 este în sumă de 6 080 650, 42 lei, fiind constituită din datoria de bază în sumă de 950 000 lei, dobânda în sumă de 960 031, 37 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului în sumă de 2 595 720 lei, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a dobânzii în sumă de 1 481 287, 55 lei și comisionul în sumă de 93 611, 5 lei (f.d. 5, vol. I).

În acest fel, Colegiul conchide că instanța de apel a adoptat o soluție contradictorie, or aceasta a constatat că BC „Moldindconbank“ SA a îndreptat suma de 905 010 lei spre stingerea datoriei „Samotlor-Gaz“ SRL rezultate din contractul de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, modificat prin acordul adițional nr. 1 din 12 septembrie 2008, indicând că drept urmare a vânzării bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01, datoria de bază a „Samotlor-Gaz“ SRL s-a redus până la cuantumul de 89 610, 1 lei, însă a menținut hotărârea din 12 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, prin care s-a încasat în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii, inclusiv datoria de bază în sumă de 950 000 lei.

Mai mult, caracterul contradictoriu al soluției adoptate de instanța de apel este evidențiat și prin aceea că deși BC „Moldindconbank“ SA a obținut suma de 905 010 lei din vânzarea bunurilor imobile ipotecate cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5419 din 22 iulie 2014, instanța de apel și-a întemeiat soluția pe nota informativă a BC „Moldindconbank“ SA privind rambursarea de către „Samotlor-Gaz“ SRL a datoriilor la situația din 03 aprilie 2017, în care este indicat că la data respectivă, datoria de bază a „Samotlor-Gaz“ SRL în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006 este în sumă de 89 610, 1 lei.

Or, dacă la data depunerii cererii de chemare în judecată, BC „Moldindconbank“ SA a pretins că datoria de bază a „Samotlor-Gaz“ SRL este în sumă de 950 000 lei, iar bunurile imobile ipotecate cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01 au fost vândute la prețul de 905 010 lei, atunci datoria de bază a „Samotlor-Gaz“ SRL urma să fie redusă până la suma de 44 990 lei, și nu până la suma de 89 610, 1 lei, după cum BC „Moldindconbank“ SA a afirmat în cadrul examinării cauzei în ordine de apel, însă instanța de apel a omis cu desăvârșire să constate această discrepanță și să-i dea aprecierea cuvenită.

Această eroare a instanței de apel este esențială, deoarece este imposibil de a examina temeinicia pretențiilor înaintate de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea dobânzii în sumă de 960 031, 37 lei, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a dobânzii în sumă de 1 481 287, 55 lei și a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a creditului bancar în sumă de 2 595 720 lei, fără a determina cu certitudine perioada și suma datoriei de bază la care se raportează obligațiile „Samotlor-Gaz“ SRL de achitare a dobânzii, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a dobânzii și a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a creditului bancar.

Mai mult, Colegiul reliefează că deși bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01 au fost transmise în posesia BC „Moldindconbank“ SA încă la data de 22 noiembrie 2011, acestea au fost vândute abia la data de 22 iulie 2014.

Art. 491 alin. (1) din Codul civil în redacția în vigoare la data relevantă speței prevede că după ce a obținut în posesiune bunul gajat, creditorul gajist este îndreptățit, dacă a depus la registru un preaviz în modul prevăzut la art. 488 alin. (2), să procedeze la vânzarea, prin negocieri directe, prin tender sau prin licitație publică, a bunului gajat, fără nicio întârziere nejustificată, contra unui preț comercial rezonabil și în interesul major al debitorului gajist.

Așadar, și cerințele înaintate față de vânzarea bunului ipotecat sunt cu valoare de principiu, creditorul ipotecar urmând să vândă bunul fără întârziere nejustificată, contra unui preț comercial rezonabil și în interesul major al debitorului ipotecar. În final, este la latitudinea instanței de judecată să decidă dacă prețul la care s-a vândut bunul ipotecat a fost rezonabil, pentru că formarea prețului este dictată de o gamă largă de factori, care numai analizați în complexitatea lor permit a face concluzia dacă prețul oferit a fost cel mai bun. Tot la latitudinea instanței de judecată este să determine dacă creditorul ipotecar nu a admis nicio

întârziere nejustificată la vânzarea bunului ipotecat.

Aceste două aspecte sunt esențiale pentru a determina temeinicia încasării din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și, după caz, al lui Marian Panfilii, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a creditului bancar pentru perioada de după transmiterea în posesia BC „Moldindconbank“ SA a bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01.

Or, dacă se constată că prețul la care s-au vândut bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01 nu este rezonabil și/sau dacă BC „Moldindconbank“ SA a admis o întârziere nejustificată la vânzarea acestor bunuri imobile, nu există temei legal de a încasa din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și, după caz, de la Marian Panfilii, dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului bancar pentru perioada de după transmiterea în posesia BC „Moldindconbank“ SA a bunurilor imobile respective.

Aici, Colegiul consideră necesar să reitereze că în vederea executării hotărârii din 18 decembrie 2009 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, bunurile ipotecate au fost transmise în posesia BC „Moldindconbank“ SA, conform procesului-verbal întocmit de executorul judecătoresc, încă la data de 22 noiembrie 2011, dar au fost comercializate abia la data de 22 iulie 2014, adică peste 32 de luni.

Însă, după cum rezultă din materialele cauzei, și anume din nota informativă a BC „Moldindconbank“ SA privind rambursarea de către „Samotlor-Gaz“ SRL a datoriilor la situația din 03 aprilie 2017, BC „Moldindconbank“ SA a calculat dobânda suplimentară pentru neplata la scadență a creditului bancar inclusiv pentru perioada de după transmiterea în posesia BC „Moldindconbank“ SA a bunurilor imobile respective.

Mai mult, Colegiul reține că prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 5419 din 22 iulie 2014, Nina Bulgac și Valeriu Bulgac, din numele cărora a acționat BC „Moldindconbank“ SA, i-au vândut Tatianeii Macovei bunurile imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01 la prețul de 905 010 lei (f.d. 187-189, vol. I).

Astfel, în condițiile în care prin contractul de ipotecă nr. 6808 din 14 septembrie 2006, încheiat între BC „Moldindconbank“ SA, în calitate de creditor ipotecar, și Valeriu Bulgac și Nina Bulgac, în calitate de debitori ipotecari, în vederea garantării executării de către „Samotlor-Gaz“ SRL a obligațiilor asumate în baza contractului de credit nr. 345/1 din 13 septembrie 2006, a fost instituită ipoteca asupra bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01, acestea fiind evaluate de către părți la suma totală de 1 560 218 lei, dar au fost vândute doar la prețul de 905 010 lei, este evident că instanțele ierarhic inferioare urmau să stabilească dacă acest preț era unul rezonabil.

Însă, instanța de apel a omis cu desăvârșire să cerceteze aspectele nominalizate, adică nu s-a pronunțat deloc asupra unor chestiuni importante, ceea ce conduce la încălcarea articolului 6 alin. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în sensul suprimării dreptului la un proces echitabil, fiind creată percepția că părțile nu au fost „auzite“.

Fiind adoptată de către instanța de apel o decizie nemotivată în privința

respectivă, instanța de recurs nu poate efectua un control plinar al legalității deciziei recurate, or este necesară rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

Cu titlu subsidiar, având în vedere necesitatea rejudecării cauzei de către instanța de apel, necesitate raportată la prevederile art. 429 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care statuează că recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs, dar mai ales luând în considerare că Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, a atacat cu recurs separat încheierea din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins demersul depus de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, de aplicare a prescripției extinctive în privința acțiunii înaintate de BC „Moldindconbank“ SA, Colegiul conchide că această încheiere a instanței de apel urmează a fi casată drept consecință a casării deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

La fel, Colegiul decelează că decizia suplimentară din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi casată, atât ca efect direct al casării deciziei din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cât și datorită faptului că la etapa respectivă este prematur de a evalua temeinicia pretențiilor BC „Moldindconbank“ SA privind încasarea în beneficiul BC „Moldindconbank“ SA, în mod solidar din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii, a datoriei în sumă de 10 385 038, 41 lei, atâta timp cât instanțele ierarhic inferioare nu au ajuns la o concluzie cu putere de convingere pentru a determina temeinicia încasării din contul „Samotlor-Gaz“ SRL și, după caz, al lui Marian Panfilii, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a creditului bancar pentru perioada de după transmiterea în posesia BC „Moldindconbank“ SA a bunurilor imobile cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX.01.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și să emită o decizie legală și întemeiată, cu respectarea tuturor rigorilor procedurale și a dreptului garantat al părților la un proces echitabil, prevăzut de articolul 6 alin. (1) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Luând în considerare problemele de drept invocate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul Valeriu Isiumbeli, de a casa decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, precum și de a trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de Marian Panfilii, reprezentat de avocatul

Valeriu Isiumbeli.

Se casează decizia din 11 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 03 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și decizia suplimentară din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Moldindconbank“ SA împotriva „Samotlor-Gaz“ SRL și lui Marian Panfilii cu privire la încasarea datoriei de bază, a dobânzii, a comisionului bancar, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a dobânzii, a dobânzii suplimentare pentru neplata la scadență a creditului bancar și a taxei de stat, și se trimite cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Nina Vascan